

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 25CoCsp/19/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125200788
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marian Hoffmann, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8125200788.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariana Hoffmanna, PhD. a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Eduarda Valenčina v spore žalobcu: P. M., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom F. XX, XXX XX P., právne zastúpeného: JUDr. Dáša Komková, advokátka so sídlom Hlavná 27, 080 01 Prešov, IČO: 41 343 859, proti žalovanému: X. úverová banka, a. s.; skrátený názov: X., a.s., so sídlom U. O. 1, V., C.: XX XXX XXX, právne zastúpenému: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava, IČO: 53 255 739, o určenie neprijateľných zmluvných podmienok, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 11Csp/11/2025 - 147 zo dňa 30.6.2025 takto

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutom výroku III. a v súvisiacom výroku IX. o trovách konania.
- II. Žalobcovi voči žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že, cit.:

„I. U r č u j e , že zmluvné podmienky uvedené v Zmluve o poskytnutí flexipôžičky, uzavretej dňa 7.2.2009 v časti Poplatky platné ku dňu uzavretia tejto zmluvy, v znení: „ Poplatok za I. upomienku: 6,64 Eur Poplatok za každú ďalšiu upomienku: 33,19 Eur Poplatok za vedenie úverového účtu: 1,83 Eur/ mesačne.“ sú neprijateľné zmluvné podmienky.

II. U r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí flexipôžičky, uzavretej dňa 7.2.2009 v čl. III., bod 2. v znení: „Dlžník potvrdzuje, že bol oboznámený so Všeobecnými obchodnými podmienkami VÚB, a.s., na poskytovanie spotrebných úverov fyzickým osobám - občanom, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, s ktorých obsahom súhlasí a ktoré súčasne prevzal spolu s úverovou zmluvou.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. U r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí flexipôžičky, uzavretej dňa 7.2.2009 v čl. III., bod 4. v znení: „ Podpisom tejto zmluvy dlžník vyhlasuje, že nie je osobou s osobitným vzťahom k banke podľa § 35 ods. 4 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o bankách“). V prípade zistenia nepravdivosti tohto vyhlásenia si je dlžník vedomý toho, že úver sa stáva okamžite splatný vrátane príslušenstva, a to dňom keď sa banka dozvedela o nepravdivosti tohto údaju v súlade s § 35 ods. 1 zákona o bankách.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. U r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí flexipôžičky, uzavretej dňa 7.2.2009, v čl. III., bod 5. v znení: „ Banka uzavretím tejto zmluvy navrhuje, aby prípadné spory vzniknuté z tohto obchodu boli rozhodnuté prednostne v rozhodcovskom konaní prostredníctvom Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného v zmysle zákona č. 510/2002 Z.z. o platobnom styku. Dlžník vyjadruje súhlas s návrhom banky na riešení sporov Stálym rozhodcovským súdom.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. U r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí flexipôžičky, uzavretej dňa 7.2.2009, v čl. III., bod 6. v znení: „ Podpisom tejto zmluvy dlžník výslovne súhlasí, aby v prípade, ak nesplní

svoj záväzok splácať úver v stanovených termínoch mesačných splátok, resp. v stanovenej lehote splatnosti úveru podľa tejto úverovej zmluvy, banka bola oprávnená požadovať od zamestnávateľa dlžníka vykonávať zrážky zo mzdy až do úplného splatenia všetkých pohľadávok banky voči dlžníkovi. Výška zrážok zo mzdy bude zodpovedať výške mesačných splátok úveru podľa tejto úverovej zmluvy, pričom zrážky zo mzdy nemôžu byť vyššie ako zrážky pri výkone rozhodnutia stanovene osobitným predpisom. Na účely uplatnenia výkonu zrážok zo mzdy je táto úverová zmluva súčasne aj dohodou o zrážkach zo mzdy podľa § 551 Občianskeho zákonníka.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VI. U r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach VÚB, a.s, na poskytovanie spotrebných úverov fyzickým osobám - občanom, k zmluve, k Zmluve o poskytnutí flexipôžičky, uzavretej dňa 7.2.2009 v čl. IV. Splácanie úveru, bod 10. v znení: „Veriteľ je oprávnený akúkoľvek platbu dlžníka na plnenie peňažného záväzku z úverovej zmluvy započítať najprv na dlžné splatné príslušenstvo záväzku od najstaršej pohľadávky a až potom na dlžnú splatnú istinu od najstaršej pohľadávky, a to aj vtedy, ak dlžník pri platení určí inak.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VII. U r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach VÚB, a.s, na poskytovanie spotrebných úverov fyzickým osobám - občanom, k zmluve, k Zmluve o poskytnutí flexipôžičky, uzavretej dňa 7.2.2009 v čl. IV. Splácanie úveru, bod 11. v znení: „ Veriteľ je oprávnený odo dňa splatnosti ktorejkoľvek sumy, ktorú mu dlhuje dlžník podľa zmluvy o úvere, uspokojiť svoju pohľadávku aj z prostriedkov na ktoromkoľvek účte dlžníka vedenom vo VÚB, a.s., a to inkasným spôsobom, t. j. tak, že bez ďalšieho osobitného príkazu dlžníka zaťaží tento úver dlžníka vo výške splatnej sumy, s čím dlžník súhlasí. V prípade vzniku nákladov banky spojených s mimosúdnym vymáhaním pohľadávky voči dlžníkovi je banka oprávnená započítať tieto náklady do celkovej výšky vymáhanej pohľadávky na ťarchu dlžníka. Dlžník sa zaväzuje zabezpečiť na týchto svojich účtoch dostatok peňažných prostriedkov na vykonanie platby podľa predchádzajúcich viet.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VIII. U r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach VÚB, a.s, na poskytovanie spotrebných úverov fyzickým osobám - občanom, k zmluve, k Zmluve o poskytnutí flexipôžičky, uzavretej dňa 7.2.2009 v čl. VII. Doručovanie a vyhlásenie klienta, bod 4. v znení: „ Podpisom žiadosti/úverovej zmluvy klient dáva v zmysle zákona č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov a zákona 11 o bankách súhlas na poskytnutie svojich osobných údajov a informácií, ktoré tvoria predmet bankového tajomstva alebo sú chránené bankovým tajomstvom (ďalej len „údaje a informácie“), ovládajúcej osobe banky, spoločnosti Banca Intesa, Miláno, Taliansko, dcérskym spoločnostiam banky a spoločnostiam patriacim do skupiny s úzkymi väzbami v zmysle z. č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch v znení neskorších predpisov vrátane VÚB Asset Management, správ. spol., a.s. VÚB Generali dôchodková správcovská spoločnosť, a.s., Consumer Finance Holding, a.s. za účelom interného výkazníctva, vyhodnotenia úverového rizika, ponuky produktov a služieb, vykonanie obchodov a archiváciu obchodnej dokumentácie a vymáhania nesplnených záväzkov dlžníka, a to v rozsahu údajov uvedených v žiadosti/úverovej zmluve na obdobie 10 rokov od podpisu žiadosti alebo 10 rokov od vyporiadania záväzkového vzťahu medzi klientom a bankou, pričom klient je oprávnený odvolať svoj súhlas najskôr po jednom roku od zániku záväzkového vzťahu alebo od udelenia súhlasu pre prípad, že zmluva nevznikne, a to písomným oznámením doručeným na pobočku banky, kde je vedený príslušný úverový účet klienta alebo kde klient podal žiadosť o úver. Podpisom žiadosti/úverovej zmluvy klient potvrdil dobrovoľnosť tohto súhlasu, ďalej skutočnosť, že jeho osobné údaje môžu podliehať prenosu do Talianska a že bol informovaný o svojich zákonných právach, predovšetkým o tom že môže požadovať informácie o spracovaní svojich osobných údajov, odpis svojich spracúvaných osobných údajov, likvidáciu svojich osobných údajov, ak bol splnený účel ich spracúvania a uplynuli lehoty na archiváciu údajov a dokumentov, v ktorých sú predmetné osobné údaje uvedené, v zmysle osobitných právnych predpisov.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IX. P r i z n á v a žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.“

V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 07.02.2009 zmluvu o poskytnutí flexipôžičky v predmete poskytnutia úveru vo výške 2 900 EUR.

Žaloba, ktorou sa žalobca domáha vyslovenia neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. vyslovenia ich neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti, nie je určovacou žalobou v zmysle § 137 ods. 1 písm. c) CSP. Ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4 a 5 a § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.). V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 6Cdo/27/2018, 6Cdo/127/2017).

K zmluvnej podmienke, ktorá je predmetom podaného odvolania (bod III. výroku rozsudku) v znení, že klient nemá osobitný vzťah k banke, prvoinštančný súd s poukazom na ust. § 35 zák. č. 483/2001 Z.z. zákona o bankách uviedol, že uvedené zmluvné dojednanie odporuje zákonnej úprave § 35 ods. 1 Zákona o bankách, v zmysle ktorého banka, resp. pobočka zahraničnej banky nemôže s osobami s osobitným vzťahom k banke uzatvárať iba tie obchody, ktoré vzhľadom na svoju povahu, účel alebo riziko by nevykonali s ostatnými klientami. Uvedené zmluvné dojednanie však umožňuje banke v prípade zistenia existencie osobitného vzťahu klienta k bankovému subjektu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť každého úverového vzťahu, teda nie len toho rizikového. Zároveň v uvedenom zmluvnom dojednaní absentuje akékoľvek vysvetlenie pojmu osobitného vzťahu, z ktorého by bolo zrejmé aj z perspektívy priemerného spotrebiteľa, čo uvedený pojem znamená minimálne odkazom na konkrétne zákonné ustanovenie Zákona o bankách, ktoré uvedený pojem upravuje.

O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi voči neúspešnému žalovanému bol priznaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Proti výroku III. podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný z dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP. Sporná zmluvná podmienka predstavuje zákonnú povinnosť banky. Znenie určenej zmluvnej podmienky neumožňuje zosplatnenie každého úveru ako uvádza súd. Znenie tejto zmluvnej podmienky je v úplnom súlade so znením zákona, je len odzrkadlením znenia zákona v jeho ustanovení § 35 ods. 1 ZoB, ktorý žalovanému uložil povinnosť túto zmluvnú podmienku do zmluvy inkorporovať. K definícii osôb s osobitným vzťahom k banke žalovaný uviedol, že napadnutá zmluvná podmienka priamo v svojom texte odkazuje na ust. § 35 ods. 4 ZoB. Bez potvrdenia zo strany klienta banka nemá reálnu možnosť ako overiť, či klient nemá osobitný vzťah k banke. Odôvodnenie rozhodnutia v tejto časti je teda podľa názoru žalovaného nepreskúmateľné. Na základe vyššie uvedeného žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietne resp. ho zruší a vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca s tým, že spotrebiteľ je vystavený riziku, že akékoľvek okolnosti o možnej nepravdivosti vyhlásenia o osobitnom vzťahu k banke môžu spôsobiť vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Podľa citovanej zmluvnej podmienky by spotrebiteľ mal „z hlavy“ ovládať zákon o bankách v časti upravujúcej osobitný vzťah osoby k banke. Navrhol rozsudok v napadnutom rozsahu potvrdiť.

4. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) oprávnenou osobou (§ 359 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

5. So zreteľom na obsah odvolania žalovaného, v odvolacom konaní bol preskúmaný len napadnutý výrok III., ktorým súd prvej inštancie určil, že zmluvná podmienka uvedená v tejto zmluve v čl. III. bod 4. v znení: „Podpisom tejto zmluvy dlžník vyhlasuje, že nie je osobou s osobitným vzťahom k banke podľa § 35 ods. 4 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o bankách“). V prípade zistenia nepravdivosti tohto vyhlásenia si je dlžník vedomý toho, že úver sa stáva okamžite splatný vrátane príslušenstva, a to dňom keď sa banka dozvedela o nepravdivosti tohto údaju v súlade s § 35 ods. 1 zákona o bankách.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, a preto ostatné výroky rozsudku v odvolacom konaní preskúmané neboli a ako také nadobudli právoplatnosť.

6. Čo sa týka žalovaným uplatneného odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, uvedené predstavuje vady konania, ktoré nie sú subsumované pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie, napr. nesprávne realizovaná manudukčná povinnosť (§ 160), postihujú chybný postup súdu prvej inštancie pri dokazovaní, nesprávne posudzovanie procesných otázok v priebehu konania (ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania), chybné poučovanie účastníkov a ďalšie nedostatky v jeho činnosti, ku ktorým došlo v priebehu konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom nie sú samy o sebe (bez ďalšieho), ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušovania predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Žalovaný v podanom odvolaní žiadnu vadu, ktorú by bolo možné subsumovať pod uplatnený odvolací dôvod neuvádza, preto uplatnený odvolací dôvod nie je daný.

7. Žalovaným uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces), spočíva v tom, že nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé. Žalovaný nesúhlasí s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie, považuje ho za zmätočné, nezákonné a nepreskúmateľné. Uvedené konštatovanie žalovaného však súvisí s ďalšími ním uvádzanými dovolacími dôvodmi - nesprávne zistený skutkový stav a nesprávne právne posúdenie veci.

8. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplynula.

9. Predmetom súdneho konania bolo posudzovanie zmluvných podmienok zmluvy o poskytnutí flexipôžičky zo dňa 7.2.2009, ktoré súd prvej inštancie v znení z predloženej zmluvy citoval. Žalovaný vo svojom odvolaní nevymedzil, ktoré skutkové zistenia súdu prvej inštancie nie sú správne, preto odvolací súd uzatvára, že ani tento odvolací dôvod nie je daný.

10. Z obsahu odvolania je zrejmé, že žalovaný nesúhlasí s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Je to činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Riešenie právnej otázky (quaestio iuris) prebieha v procese právneho posudzovania veci, pri ktorom súd uvažuje o určitej právnej norme, zamýšľa sa nad možnosťou (potrebou) jej aplikácie, skúma jej obsah, zmysel a účel, normu interpretuje a na podklade svojich skutkových zistení prijíma právne závery o existencii alebo neexistencii dôvodu pre aplikovanie predmetnej právnej normy na posudzovaný prípad (pozri napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 9Cdo/23/2021 z 29.09.2021). Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

11. Cieľom spotrebiteľského práva je zvýšená ochrana slabšej strany záväzkového vzťahu, ktorou je nepochybne spotrebiteľ, pričom východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na všetky podmienky, za ktorých dochádza ku vzniku záväzkovo-právneho vzťahu, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť dodávateľa a tiež so zreteľom na to, že dodávateľ má možnosť jednostranne stanoviť zmluvné podmienky, čo aj v reálnom živote uskutočňuje, a to prostredníctvom formulárových zmlúv.

12. Keďže súd prvej inštancie dospel k záveru, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá spotrebiteľská zmluva, pričom ani zánik záväzku z nej vyplývajúci nie je právne významný pre posudzovanie neprijateľných zmluvných podmienok, pristúpil k preskúmaniu zmluvných podmienok, ktorých neprijateľnosti sa žalobca domáhal. Súdom prvej inštancie preto podľa odvolacieho súdu použil správne právne predpisy a tieto na skutkový stav v tejto veci aj správne aplikoval.

13. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka je zakázané, aby spotrebiteľské zmluvy obsahovali ustanovenia, ktoré môžu spôsobiť „značnú nerovnováhu“ v právach a povinnostiach strán v neprospech spotrebiteľa. Pre tieto zmluvné klauzuly zákon používa výraz „neprijateľná podmienka“ a

sú exemplatívne uvedené v § 53 Občianskeho zákonníka. Základnou charakteristikou neprijateľných podmienok je, že spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. To znamená, že dodávateľovi priznávajú silnejšie právne postavenie ako spotrebiteľovi. Nekalosť zmluvných dojednaní je v takomto prípade potrebné posúdiť s ohľadom na povahu plnenia (tovaru alebo služieb) zo zmluvy, na všetky okolnosti v dobe uzavretia zmluvy a všetky ostatné podmienky spotrebiteľskej zmluvy alebo inej zmluvy, od ktorých je spotrebiteľská zmluva závislá.

14. Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora Európskej únie je ochrana zavedená smernicou Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách založená na myšlienke, že spotrebiteľ je v slabšej pozícii, a to vedie k tomu, že súhlasí s podmienkami pripravenými vopred druhou zmluvnou stranou bez toho, aby mohol ovplyvniť obsah týchto podmienok. Čl. 6 tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu, ktorý zistí nekalú povahu zmluvnej podmienky, prináleží jednak bez toho, aby počkal, či spotrebiteľ predložil v tejto súvislosti návrh, vyvodiť všetky dôsledky, ktoré podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú z takého zistenia, s cieľom zabezpečiť, aby touto podmienkou nebol tento spotrebiteľ viazaný, a jednak v zásade na základe objektívnych kritérií posúdiť, či dotknutá zmluva môže bez uvedenej podmienky naďalej existovať. Vnútroštátny súd je povinný preskúmať ex offo nekalý charakter zmluvnej podmienky, len čo má k dispozícii právne a skutkové okolnosti potrebné na tento účel. (rozhodnutie C-240/98 až C-244/98, bod 25z 27. 6. 2000 vo veci Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, tiež rozhodnutie C-243/08 zo 4. 6. 2009 vo veci Pannon GSM Zrt. v. Erzsébet Sustikné Gyórfi).

15. Ustanovenia o neprijateľných zmluvných podmienkach sa použijú vždy, keď dodávateľ pripravil zmluvné podmienky (klauzuly) vopred a spotrebiteľ nemohol ovplyvniť ich obsah a teda má len možnosť tieto podmienky prijať a uzavrieť zmluvu s dodávateľom alebo návrh zmluvy neprijať a zmluvu tak neuzavrieť. Takéto zmluvné podmienky sa nepovažujú za individuálne dojednané. Zmluvné podmienky sa vždy považujú za individuálne nedojednané do času, kým dodávateľ nepreukáže opak.

16. Podľa záverov Ústavného súdu SR v náleze sp. zn. III. ÚS 111/2023 zo dňa 15.06.2023 „pokiaľ ide o požiadavku transparentnosti zmluvných podmienok, ako vyplýva z čl. 4 ods. 2 smernice 93/13, Súdny dvor zdôraznil, že táto požiadavka, uvedená aj v čl. 5 tejto smernice by nemala byť obmedzená len na ich zrozumiteľnosť z formálneho a gramatického hľadiska, ale naopak, „... požiadavka jasného a zrozumiteľného formulovania zmluvných podmienok, a teda transparentnosti, stanovená rovnakou smernicou, sa musí chápať široko“ (pozri v tomto zmysle rozsudky z 30. 4. 2014, Kásler a Káslerné Rábai, C-26/13, EU:C:2014:282, body 71 a 72, ako aj z 9. 7. 2015, Bucura, C-348/14, neuvěřený, EU:C:2015:447, bod 52). Ku konfrontácii inštitútov neurčitosti a neprijateľnosti treba poznamenať, že podľa všeobecných súdov bola neurčitosť zmluvnej podmienky nie prekážkou, ale naopak, dôvodom vyslovenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Značná nerovnováha v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa je založená aj vtedy, ak je spotrebiteľ vystavený nejasnej, nezrozumiteľnej alebo neurčitej zmluvnej podmienke, z ktorej nemožno určiť práva a povinnosti spotrebiteľa. Najčastejšie prípady nejasnosti a nezrozumiteľnosti zmluvnej podmienky spočívajú v používaní komplikovaných a náročných technických a iných sofistikovaných termínov, v nejasnej formulácii zmluvného ustanovenia, ktorá ho robí nepochopiteľným pre spotrebiteľa. Neurčitosť zmluvnej podmienky úzko súvisí s jej nezrozumiteľnosťou a týka sa väd jej obsahu, ktorých následkom je, že spotrebiteľ je vystavený právnej neistote v otázke úpravy práv a povinností v konkrétnom štádiu zmluvného vzťahu. Nejasnosť, neurčitosť a nezrozumiteľnosť zmluvnej podmienky sa na strane spotrebiteľa prejavuje jednoducho, a to nemožnosťou ustáliť obsah podmienky a režim práv a povinností (ŠTEVČEK, M., DULAK, A., BAJÁNKOVÁ, J. a kolektív. Občiansky zákonník I. Druhé vydanie. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2019, 564 s.)“

17. Súd prvej inštancie zmluvnú podmienku v čl. III., bod 4. v znení: „ Podpisom tejto zmluvy dlžník vyhlasuje, že nie je osobou s osobitným vzťahom k banke podľa § 35 ods. 4 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o bankách“). V prípade zistenia nepravdivosti tohto vyhlásenia si je dlžník vedomý toho, že úver sa stáva okamžite splatný vrátane príslušenstva, a to dňom keď sa banka dozvedela o nepravdivosti tohto údaju v súlade s § 35 ods. 1 zákona o bankách.“ vyhodnotil ako je neprijateľnú zmluvnú podmienku práve z dôvodu nejasnosti a nezrozumiteľnosti spočívajúcej v komplikovaných a sofistikovaných termínov pod sankciou okamžitého zosplatnenia.

18. Žalovaný v odvolaní v podstate namietal to, že uvedená zmluvná podmienka je vlastne splnením jeho povinnosti uloženej zákonom o bankách, preto nemôže byť neprijateľná, keďže v podstate kopíruje text zákonného ustanovenia. K uvedenému odvolací súd poukazuje, že hoci zmluvná podmienka preberá znenie zákona, táto môže byť vyhodnotená ako neprijateľná, ak jej prebrané znenie je pre spotrebiteľa nejasné a nezrozumiteľné. Uvedený záver o nejasnosti a nezrozumiteľnosti tejto zmluvnej podmienky prijali sudy už vo svojich skorších rozhodnutiach, pričom práve rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 9Csp/128/20232024 potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6CoCsp/16/2024 citoval z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ č. C-66/19: „V tejto súvislosti treba uviesť, že Súdny dvor rozhodol, že ak smernica v oblasti ochrany spotrebiteľa stanovuje povinnosť predajcu alebo dodávateľa oboznámiť spotrebiteľa s obsahom ponúknutého zmluvného záväzku, ktorého určité informácie sú určené záväznými právnymi predpismi členského štátu, je nevyhnutné, aby tento predajca alebo dodávateľ oboznámil uvedeného spotrebiteľa s obsahom predmetných ustanovení (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. apríla 2012, Invitel, C-472/10, EU:C:2012:242, bod 29). V tom zmysle nestačí jednoduchý odkaz vo všeobecných obchodných podmienkach na právny predpis, ktorý upravuje práva a povinnosti zmluvných strán (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. marca 2013, RWE Vertrieb, C-92/11, EU:C:2013:180, bod 50).“ Nejasnosť a nezrozumiteľnosť uvedenej zmluvnej podmienky spočíva teda v použití pojmu „osobitný vzťah k banke“, ktorý je vysvetlený len odkazom na ustanovenie zákona, pričom len takýto odkaz bez vysvetlenia spotrebiteľovi postačovať nemusí.

Pokiaľ žalovaný v odvolaní namieta, že odkaz na zákonné ustanovenie definujúce „osobitný vzťah k banke“ je postačujúce, inak by došlo k absurdnej situácii, že napríklad aj znenie zmluvy: „Zmluva o poskytnutí spotrebného úveru uzavretá v súlade s ustanovením § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov a zákonom č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov...“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, a to len preto, že v nej nie je uvedený obsah predmetného ustanovenia, odvolací súd dodáva, že takáto námietka neobstojí, pretože uvedenie zákona, podľa ktorého sa zmluva uzatvára, nie je zmluvná podmienka, ktorá by podliehala kontrole.

19. V podstate ust. § 35 zákona o bankách dovoľuje banke uzatvárať obchody aj s osobami, ktoré majú osobitný vzťah k banke, ale musí ísť o taký obchod, ktorý by vzhľadom na svoju povahu, účel alebo riziko vykonali aj s ostatnými klientmi. Ak však ide o taký obchod, ktorý by vzhľadom na svoju povahu, účel alebo riziko s ostatnými klientmi nevykonali, jednak musí banka preveriť, či klient má alebo nemá osobitný vzťah k banke a pravdivosť vyhlásenia klienta o jeho vzťahu k banke písomne zabezpečiť v zmluve o úvere pod sankciou okamžitej splatnosti celej dlžnej sumy. Takže zmluvné ustanovenie v znení pripravenom žalovaným skutočne odporuje ust. § 35 ods. 1 zákona o bankách, pretože pre spotrebiteľa, ktorý nevediac, čo znamená osobitný vzťah k banke, vyhlasujúc, že takýto vzťah nemá, a neskôr sa preukáže, že predsa len má osobitný vzťah k banke, uvedené znamená aplikovanie sankcie - automatické zosplatenie úveru, hoci ide o obchod, ktorý by vzhľadom na svoju povahu, účel alebo riziko vykonali banky aj s ostatnými klientmi. Zákon o bankách v ust. § 35 teda rozlišuje obchody uzatvárané s klientmi na tie, ktoré by uzatvorili aj s ostatnými klientmi a nie tie, ktoré by s ostatnými klientmi neuzatvorili, pričom kvalifikačné kritéria tohto obchodu sú práve jeho povaha, účel a riziko. Zhrňujúc prijaté závery, uvedená zmluvná podmienka je neprijateľná preto, lebo používa nevysvetlený pojem „osobitný vzťah k banke“ a nerozlišuje obchody, na tie ktoré vzhľadom na svoju povahu, účel alebo riziko by sa nevykonali alebo vykonali s ostatnými klientmi.

20. Záverom tiež odvolací súd poukazuje, že uvedenou zmluvnou podmienkou, aj v obdobnom znení voči iným dodávateľom“ sa všeobecné sudy zaoberali v rozhodnutiach - rozsudok Okresného súdu Prešov č. k. 9Csp/128/2023 - 156 zo dňa 26.2.2024 potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6CoCsp/16/2024, rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 18Csp/69/2024 zo dňa 8.1.2025 potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7CoCsp/6/2025 zo dňa 10.6.2025, rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 29Csp/74/2022 zo dňa 24.10.2022, rozsudok Okresného súdu Prešov č. k. 18Csp/111/2022 - 102 zo dňa 23.1.2023 potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešov sp. zn. 13CoCsp/17/2023, rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 17Csp/63/2023 zo dňa 17.9.2024, rozsudok Okresného súdu Prešov č. k. 8Csp/25/2024 zo dňa 2.7.2024 potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11CoCsp/27/2024 zo dňa 26.3.2025, rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 6Csp/26/2024 zo dňa 10.10.2024, rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 16Csp/184/2024 zo dňa 01.04.2024 potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16CoCsp/14/2025 zo dňa 23.09.2025 a rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. 12Csp/79/2024 zo dňa 17.03.2025 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12CoCsp/20/2025 zo dňa 14.10.2025.

21. Odvolací v tomto smere za potrebné považuje poukázať na princíp právnej istoty, ktorý je imanentným znakom právneho (napr. PL. ÚS 36/95), a ktorého súčasťou je tiež požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach dala rovnaká odpoveď (napr. I. ÚS 87/93, PL. ÚS 16/95 a II. ÚS 80/99). Diametrálne odlišná rozhodovacia činnosť všeobecného súdu o tej istej právnej otázke za rovnakej alebo analogickej skutkovej situácie, pokiaľ ju nemožno objektívne a rozumne odôvodniť, je ústavne neudržateľná (m. m. PL. ÚS 21/00, PL. ÚS 6/04, III. ÚS 328/05). Obsahovým komponentom princípu právnej istoty je veľmi zjednodušene povedané rovnaká odpoveď na právnu otázku za rovnakého alebo analogického skutkového stavu. Z uvedeného zároveň vyplýva, že pokiaľ je splnená podmienka existencie rovnakého alebo analogického skutkového stavu, je splnený základný predpoklad na to, aby súd na účel dodržania princípu právnej istoty a predvídateľnosti súdneho rozhodnutia musel dať na určitú právnu otázku rovnakú odpoveď.

22. Podľa odvolacieho súdu skutočnosti uvedené v odvolaní žalovaného neboli spôsobilé spochybníť správnosť skutkových a právnych záverov, ku ktorým dospel súd prvej inštancie, preto odvolanie žalovaného z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov nemožno považovať za opodstatnené. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán k veci, výsledky vykonaného dokazovania, a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Rozsudok preto nemožno považovať ani za nepresvedčivý. Pre úplnosť sa dodáva, že do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí súčasne aj právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (porov. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04) ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/04).

23. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

24. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP podľa procesného výsledku konania. V odvolacom konaní bol plne úspešný žalobca, preto mu súd priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

25. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).